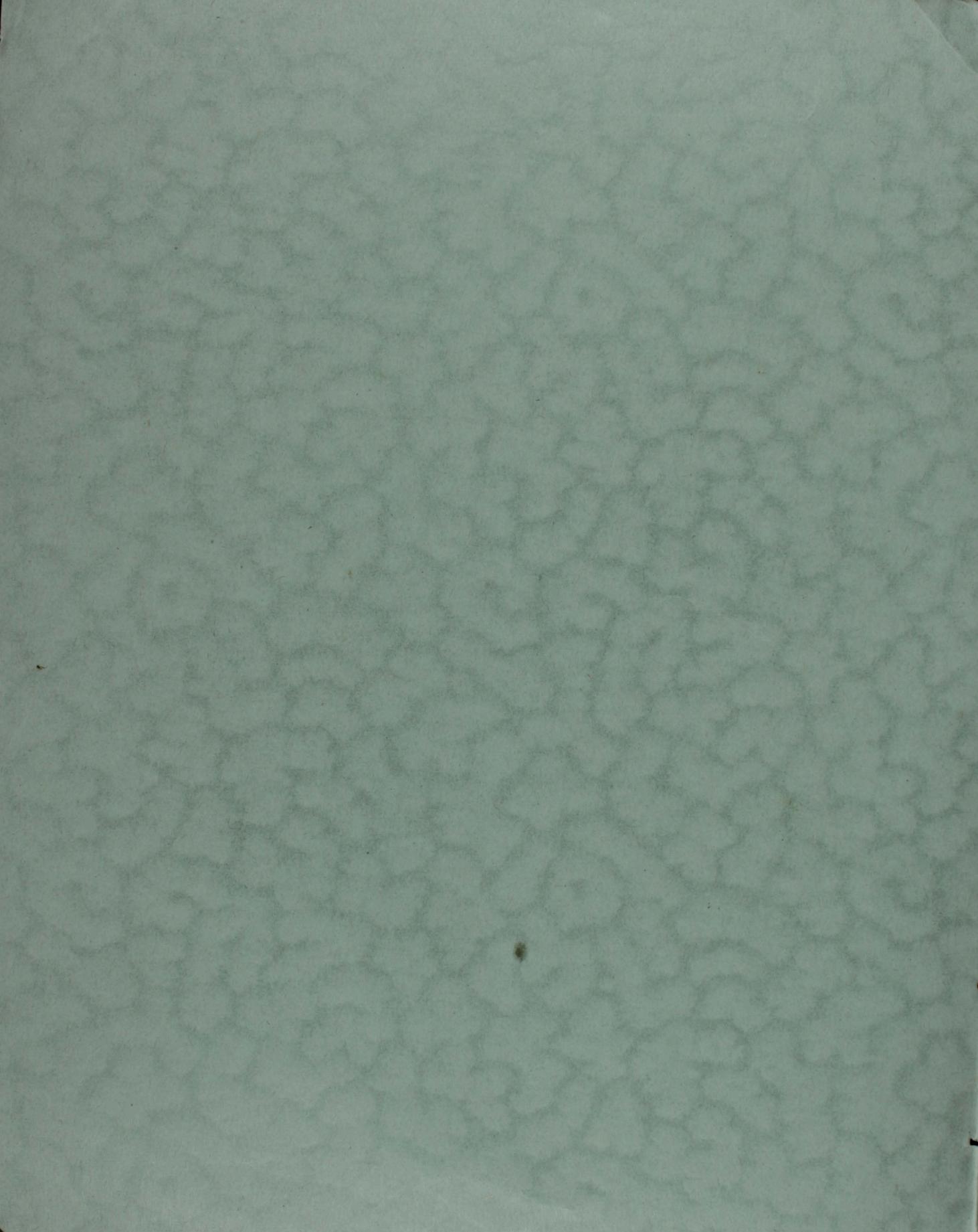

370 370

ஆங்கிலேயரட்சியிலே யாழ்ப்பாணத்தில் ஆங்கிலக் கல்வியின் வளர்ச்சி

ச. அம்பிகைபாகன், பி. ஏ.
முன்னாள் அதிபர்
வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம்

பாவலர்
துரையப்பாபிள்ளை
நூற்றுண்டு விழா மலர்
ஷுபிரகார் [பகுதி II, பக. 55—64]

ஆங்கிலேயராட்சியிலே யாழ்ப்பாணத்தில் ஆங்கிலக் கல்வியின் வளர்ச்சி

ஆங்கிலேயர் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களை 1796 ஆம் ஆண்டிலும், கண்டி இராச்சியத்தை 1815 ஆம் ஆண்டிலும் கைப்பற்றினர். ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலேயர் கல்வி விஷயத்தில் அதிகம் அக்கறைகாட்டவில்லை. கரையோரப் பிரதேசங்களில் டச்சுக்காரர்களால் அமைக்கப்பட்டிருந்த பள்ளிக்கூடங்களும் சீர்குலைந்து வந்தன.¹ இந்நிலையில் 19 ஆம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து மிசனரிமார் இலங்கையில், விசேடமாக யாழ்ப்பாணத்திலே, தமது கல்விப்பண்ணை ஆரம்பிக்கத் தொடங்கினர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முதலில் ஆங்கிலப் பாடசாலையை ஆரம்பித்தவர்கள் வெஸ்லியன் மிசனரிமார்கள் ஆவர். இவர்கள் 1817 ஆம் ஆண்டில், முன்பு ஓர் அனைதசாலையும் ஹாதரின் சேட்சும் இருந்த இடத்தில், [இப்பொழுது மத்திய கல்லூரி இருக்கும் இடத்தில்] ஒரு ஆங்கிலப் பாடசாலையை நிறுவினர்.² இதையடுத்து 1823 ஆம் ஆண்டில் அங்கிலிக்கன் மிசனரிமார் நல்லூரில் பழைய டச்சேட்சு இருந்த இடத்தில் ‘நல்லூர் இங்கிலிஷ் செமினரி’ என்னும் பேரில் ஓர் ஆங்கிலக் கல்வித் தாபநத்தைத் தொடங்கினர்.³ அமெரிக்கன் மிசனரிமார் 1816 ஆம் ஆண்டில், தெல்லிப்

பழையிலும் மஸ்லாகத்திலும் இலவசத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளைத் தாபித்தனர். இதனேடு திருப்தி அடையாது, தெல்லிப் பழை, வட்டுக்கோட்டை, பண்டத்தரிப்பு, மாணிப்பாய், உடுவில் முதலிய இடங்களிலும் விடுதிப் பாடசாலைகளைத் தாபித்தனர். இவ் விடுதிப் பாடசாலைகளிற் படித்த ஒவ்வொரு பிள்ளையும், அமெரிக்காவில் இருக்கும் ஒருவர் அல்லது ஒரு தாபனம் கொடுத்த உதவிப் பணத்தைக் கொண்டு தாபரிக்கப்பட்டு வந்தனர். எவ்விடமிருந்து ஒரு பிள்ளை உதவிப்பணம் பெற்றதோ அவரின் பெயர் அப் பிள்ளைக்குச் சூட்டப்பட்டது. இவ்விடுதிச்சாலையிற் படித்த பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலமுந் தமிழும் கற்பிக்கப்பட்டதோடு, கிறீஸ்த சமயம், இலக்கணம், கணிதம், பூமிசாஸ்திரம் முதலிய பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. 1823 ஆம் ஆண்டில் இவ்வைந்து விடுதிப் பாடசாலைகளிலும் 105 ஆண்களும் 28 பெண்களும் கல்வி கற்றனர். இப்படிக் கற்று வந்தவர்களில் 20 ஆண்பிள்ளைகள் மிகத் திறமைசாலைகளாகக் காணப்பட்டனர். இவர்களுக்கு உயர்தரக் கல்வியைப் புகட்டுவதற்கு ஒரு மத்திய கல்வி நிலையத்தைத் தாபிக்கவேண்டிய அவசியத்தை அமெரிக்கன் மிசனரிமார் உணர்ந்தனர்.

1. இலங்கையில் பிரத்தானிய ஆட்சி, ஜி. வி. மெண்டிஸ், கொழும்பு அப்போனிக்கரில் கம்பனி, 1960 — பக்கம் 53.

2. Jaffna Central College (1834—1934) Centenary Memorial Edition. The Ceylon Examiner Press, Colombo, 1936 — Page 13.

3. A History of St. John's College, Jaffna (1823—1923) Compiled by J. C. Handy, H. W. Cave & Co, 1924 — Page 2.

இத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டே வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியை 1823ம் ஆண்டில் தாபித்தனர்.⁴

1823ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் செமினரியின் ஜந்து நோக்கங்களையும் விளக்கி ஒரு விஞ்ஞாபனம் வெளியிடப்பட்டது.

முதலாவது நோக்கம் தகுதியுடைய சுதேச இளைஞர்களுக்கு ஆங்கிலப் பாஷையிற் சிறந்த அறிவு புகட்டுதல். இந் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிறும்பொருட்டு ஆங்கிலமே போதனுமொழியாகக் கொள்ளப்பட்டது. வங்காள தேசத்தில் இதே காலத்தில் அமெரிக்கன் மிசனரிமார் ஏற்படுத்திய சிரம்பூர் கல்லூரி யதிகாரிகள் சுதேச பாஷையே போதனுமொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று வாதாடினர். வங்காளிகளுக்கு ஆங்கில மூலம் போதித்தல், ஆங்கிலேயருக்கு இலத்தீன் மொழி மூலம் போதித்தலை ஒக்கும் என்றனர். இது போலி நியாயம் என்று செமினரியைச் சேர்ந்தவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். ஆங்கிலத்திலுள்ள அறிவுக்களான்சியங்களை எல்லாம் தமிழில் மொழிபெயர்த்தல் முடியாதென்றனர். அப்படிச் செய்வதற்கு இரு பாஷைகளிலும் வல்லுநர் தோன்றுவதற்கு ஆண்டுகள் பல செல்லும் என்றுங்கூறினர்.

இரண்டாவது நோக்கம் தமிழ்ப் பாஷையை வளர்த்தல். தமிழ்ப்பாஷை, கிரேக்க, சமஸ்கிருத, கிபுறு பாஷைகளைப் போலத் தனித்தன்மையுடைய, வளர்ச்சி யடைந்த பாஷையென்றும், அதை அறிந்திருக்காத மிசனரிமார்களைச் சுதேசிகள் மதிக்கமாட்டார்கள் என்றும், ஒரு சில மிஷனரிமார்களாவது அப்பாஷையிலுள்ள இலக்கியங்களை நன்கு கற்கவேண்டுமென்றும் கருதப்பட்டது. தமிழ் மாணவர்களுக்குக்

கட்டுரை வரைதலில் நல்ல பயிற்சி கொடுத்து, தமிழில் காலத்திற்கேற்ற உரைநடையை வளர்க்க உதவி செய்ய வேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டது.

மூன்றாவது நோக்கம் விரும்பிய மாணவர்களுக்குச் சமஸ்கிருத பாஷையைக் கற்பித்தல்.

நான்காவது நோக்கம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில மாணவர்களுக்குக் கிபுறு பாஷையைக் கற்பித்தல். பைபிளோச் செவ்வனே கற்பதற்கும் அதனை மொழி பெயர்ப்பதற்கும் இது உதவும் எனக்கருதப்பட்டது.

ஐந்தாவது நோக்கம் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் கல்லூரிகளிற் சாதாரணமாகக் கற்பிக்கப்படும் பூமி சாஸ்திரம், சரித்திரம், தத்துவசாஸ்திரம், கணிதத்தின் பலபிரிவுகள் முதலியவற்றைப் போதித்தல். இந் நோக்கங்களைப் பற்றி விரிவாக அறிய விரும்புவோர் ஜே. வி. செல்லையா அவர்கள் எழுதிய யாழ்ப்பாணக்கல்லூரிக் கரித்திரத்தைப் படித்தறியலாம்.

மேற்கூறப்பட்டவற்றை நிறைவேற்றிறும் பொருட்டு வட்டுக்கோட்டையில் 1823ஆம் ஆண்டு ஜாலாய் மாதத்தில் வண்டானியல் பூஅர் என்பவரை அதிபராகக் கொண்டு செமினரி தொடக்கப்பட்டது.⁵

இதனையடுத்து 1824ஆம் ஆண்டில் பெண்பிளோகளுக்கென உடுவிலில் ஓர் ஆங்கில பாடசாலையை அமெரிக்கன் மிசனரிமார் தொடங்கினர்.⁶

அங்கிலிக்கன் பாதிரிமார் நல்லூரில் இதேபோலப் பெண்களுக்கென ஓர் ஆங்கில பாடசாலையை ஆரம்பித்தனர். கத்தோலிக்கர் 1850ஆம் ஆண்டளவில்

4. A Century of English Education - J. V. Chelliah, American Ceylon Mission Press, 1922 — Page 2, 3, 4.

5. ibid Page 9 to 16.

6. யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி - க. வேலுப்பிளோ, ஜயசிறீ சாரதா பிடேஞ்சிரசாலை, 1918—பக். 278.

ஆண்களுக்கென ஒரு பாடசாலையையும், பெண்களுக்கென ஒரு கண்ணியாஸ்திரி மடத்தையும் தாபித்தனர்.⁷

யாழ்ப்பாணத்தில் மிசனரிமாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்வித் தாபனங்களின் வளர்ச்சிக்கு அக்காலத்து அரசாங்கத்தின் மொழிக் கொள்கையும் அரசியற் போக்கும் உதவியாயிருந்தன. 1829ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் அரசியல் நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்துவதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கூறும்படி கோல்புறாக் என்பவரைப் பிரித்தானிய அரசாங்கம் நியமித்தது. அவர் கூறிய ஆலோசனைகளைப்பற்றி டாக்டர் மென்டிஸ் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார் : “ தற்காலத்துத் தேவைக் கேற்ற கல்விமுறையை உதவாத வகையில் அமைந்த சுயபாஷைப் பாடசாலைகளுள் திறமையற்ற பாடசாலைகளை அகற்றிவிட்டு ஆங்கிலப் பாடசாலைகளைத் தாபித்து இலங்கையரைப் பயிற்றுமாறு சிபார்சு செய்தார். கீழூத்தேசக் கல்வியினாற் பயனில்லை என்றும் ஆங்கில அறிவினால், கீழூத்தேச மக்கள் அறிவாலும் ஒழுக்கத்தாலும் முன்னேற்றம் அடைவார்கள் என்றும் இக்காலத்திருந்த ஆங்கில அறிஞர்கள் என்னிடுர்கள். கோல்புறாக்கும் இதே அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருந்தபடி யால் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று விரும்பினர்.”⁸

இலங்கையில் ஆங்கிலக் கல்வியின் விருத்தியை மேற்பார்வை செய்வதற்கு அங்கிளிக்கன் பாதிரிமார்களும் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களும் அடங்கிய ‘ஸ்கூல் கமிசனை’ (பாடசாலைச் சபையை) அரசாங்கம் நியமித்தது. இச் சபை புரோட்டஸ்டன்ற் சபைகளால் நடாத்தப் பட்ட பாடசாலைகளுக்குச் சார்பாக இருந்ததில் வியப்பில்லை.

7. யாழ்ப்பாண வைவை கெளமுதி - க. வேலுப்பிள்ளை, ஜபசிறீ சாரதா பிடேஞ்சிராகை, 1918 — பக். 279.
8. இலங்கையில் பிரித்தானிய ஆட்சி — பக்கம் 79.
9. மேற்படி பக்கம் 99.
10. Jaffna Central College — Page 22.
11. A History of St. John's College — Page 3.

1843 ஆம் ஆண்டளவில் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின்போது “யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளைப் பாதிரிமார் திறம்பட நடாத்தி வந்தபடியால் ஆங்கிலக் கல்வி பயிற்றும் பொறுப்பை அரசாங்கம் அவர்களிடமே விட்டு உதவி நன்கொடை அளித்து வந்தது”⁹ என டாக்டர் மென்டிஸ் கூறுகிறார். இதுவுமல்லாமல் இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்கம் நடாத்திய இரண்டொரு ஆங்கிலப் பாடசாலையும் முடும்படி பாதிரிமார் செய்தனர். இதனால் யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்க பாடசாலைகள் ஏற்படாமைக்கு மிசனரிமாரின் முயற்சியே காரணம் என்பது புலப்படும்.

அரசாங்கத்தின் உதவியோடு மிசனரிமார் நடாத்திய ஆங்கிலப் பாடசாலைகளிலிருந்து பல மேதாவிகள் வெளிவந்தனர். இவர்களுட் பலர் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவினர். வெள்வியன் ஆங்கில பாடசாலையிலிருந்து ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர், சாமுவேல் கிரெனியர் (பிற்காலத்தில் இலங்கையில் அற்றேணி ஜெனரலாக இருந்தவர்), T. செல்லப்பாபிள்ளை (திருவாங்கூரில் பிரதம நீதியரசராக இருந்தவர்), ஐ. எஸ். அரியநாயகம்பிள்ளை (திருவாங்கூர் நீதியரசராக இருந்தவர்), டாக்டர் யோன் ரொக்லூட் முதலியோர் வெளிவந்தனர்.¹⁰ நல்லூர் இங்கிலிஸ் செமினரியிலிருந்து புவிராச்சிங்க முதலியார் (அரசாங்க சேவையிற் பெரும்பதவிகள் வகித்தவர்), வண. தோமஸ் மோட்டிமர், வழக்கறிஞர் உவில்லியம் மார்ஸ் முதலியோர் தோன்றினர்.¹¹

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிற் கொடுக்கப்பட்ட கல்வி மிகச் சிறந்த முறையில் அமைந்திருந்தது. ஆங்கிலம் போதனு மொழியாக இருந்தபோதிலும்

தமிழ்மொழி சிறப்பாகக் கற்பிக்கப் பட்டது. கந்தபுராணம் போன்ற தமிழ் இலக்கியங்கள் பாடத்திட்டத்தில் இடம் பெற்றிருந்தன. வானசாத்திரம், கணிதம், தத்துவசாஸ்திரம் முதலியன் கற்பிக்கப் படும்போது மேல்நாட்டு முறைகளோடு இந்திய முறைகளும் கற்பிக்கப்பட்டன. செமினரிக்கு இரண்டாவது அதிபராக விளங்கிய வண. கொய்சிங்ரன் என்பவர் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களிற் பாண்டித் தியம் பெற்றவராய்ச் சிவஞானபோதம், சிவப்பிரகாசம், தத்துவக் கட்டளை முதலிய நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த் தனர்.¹² செமினரிக் கல்வியின் சிறப்பைப் பற்றிப் பாவலர் தெ. அ. துரையப்பா பிள்ளை தாமியற் றிய யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மியில் கூறியதில் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு.¹³

“யாழ்ப்பாணி கள்கல்வி தன்னிலோர் கால்மிக ஏற்ற மடைந்தார் சிலரவர்க்குள் நாப்புக முழுங் கீர்த்திபெற் றக்கதை ஞால மறியாதோ சங்கமின்னே.”

“மிக்கநன் மைகள்வி எங்கு மமெரிக்க மிழன்முன்னர் தந்த செமினரி தக்க வுயர்கல்வி நம்மவர்க் கீந்து தழைத்து வளர்ந்தது சங்கமின்னே.”

“வட்டு நகர்ச்செமி ஞரி யிறந்தபின் வாகா முயர்கல்வி மாகழுதை கட்டெறும் பானது போல மிகவுங் கரைந்து குறைந்தது சங்கமின்னே.”

இப்படிச் சிறந்த கல்வியைக் கொடுத்த படியாற்றுன் அங்கிருந்து சி. வெ. தாமோ தரம்பிள்ளை, கரோல் விசுவநாதபிள்ளை, நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை, வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை போன்ற மேதாவிகள் தோன்ற முடிந்தது. இன்னும் அங்கிருந்து வெளி யேறியவருட் சிலர் அரசாங்கத்திற் பெறும் உத்தியோகங்களில் அமர்ந்திருந்தனர்¹⁴

மேலும் சிலர் இந்தியாவுக்குச் சென்று பெறும் பதவிகளைப் பெற்றனர்.¹⁴

இப்படியிருந்தும் அமெரிக்கன் மிசனரி மார் சிலருக்குச் செமினரி செய்துவந்த வேலை திருப்தியைக் கொடுக்கவில்லை. செமினரியிலிருந்து வெளியேறிய சிலர் பழைய படி தங்கள் சொந்த மதமாகிய சைவ சமயத்தைத் தழுவினர். பலர் அரசாங்க உத்தியோகத்தை விரும்பினரே யொழிய கிறித்தமத சேவையில் ஈடுபட விரும்ப வில்லை. இவற்றால் ஆங்கிலக் கல்வியினால் அதிகம் பயனில்லை எனக் கூறிச் செமினரியை மூடிவிட்டுத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளைத் தாபித்துக் கிராமங்களிலே தொண்டாற்றினால் கிறித்த மதத்தைப் பரப்புவதற்குச் சாதகமாக இருக்குமென ஒரு பகுதி மிசனரிமார் வாதாடினர்.¹⁵ இவர்கள் கையோங்கியதினால் முப்பத் திரண்டு ஆண்டுகள் பணிபுரிந்த செமினரி 1855ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்டது.

இப்படியான ஒரு நிலை வெஸ்வியன் மிசனிலும் ஏற்பட்டது. நாவலர் அவர்களின் ஆசிரியரும் பைபிளைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க அரும்பாடுபட்டவருமான வண. பார்சிவல் அவர்கள் கல்வித் துறையில் ஊக்கத்துடன் உழைத்தார். யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியைப் பல விதத்திலும் நன்னிலைக்குக் கொண்டு வந்தார். இதனேடு இவர் மேற்பார்வையில் இயங்கிவந்த பெண்கள் பாடசாலையையும் கண்காணித்து வந்தார். இவற்றுக்கு மேலாக ஒரு ஆசிரியப்பயிற் சி வகுப் பையும் நடாத்தி வந்தார். ஆனால் இப் பணிகள் சிலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. இதற்குக் காரணம் இக் கல்வித் தாப னங்கள் மத மாற்றத்துக்குப் போதிய உதவி புரியவில்லை என்பதாம். வண, பார்சிவலை எதிர்த்த வண. ஸ்ரோத் என்பவர் கூறியது பின்வருமாறு: “பாட

12. A Century of English Education — Page 52

13. “சிந்தனைச்சோலை” — தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை, கலைவாணி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1960 — பக்கம் 32.

14. A Century of English Education — Page 76.

15. ibid Page 67, 68.

சாலைகள் சாதனங்களாகும். அவை முக்கிய மானவையல்ல. அவை உண்மையான மத மாற்றத்துக்குச் சிறிதும் பயன்படவில்லை, என்பது எனது திடமான நம்பிக்கையாகும்.” வன்ஸ்ரோற் என்பவரும் சுதேச பாண்பில் சமயப்பிரசாரர்க் கெய்யவேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தினர். இப்படிக் கிளர்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கும்போது நீண்டகால லீவில் இங்கிலாந்து சென்றவன். பார்சிவல் யாழ்ப்பாணத்துக்குத் திரும்பி வரவில்லை. இதற்குப் பதிலாக அவர் சென்னைக்குச் சென்று அங்குச் சிறந்த கல்விப் பணியும் தமிழ்ப்பணியும் புரிந்து சுகலருடைய நன்மதிப்பையும் பெற்றார். சென்னைச் சர்வகலாசாலை பார்சிவலின் பணியைப் பாராட்டு முகமாகச் சர்வகலாசாலை அலுவலகத்தில் அவரின் கிலையை நிறுவியுள்ளது.¹⁶

19ஆம் நூற்றுண்டின் மத்தியில் இலங்கையில் அரசாங்கப் பாடசாலைகளும் அரசாங்க நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளுமென இருவகைப்பட்ட பாடசாலைகள் இருந்தன. யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில் எல்லாப் பாடசாலைகளும் அரசாங்க நன்கொடை பெற்று மிசனரி மாரால் நடத்தப்பட்டவையாயிருந்தன. இப்பாடசாலைகளில் மாணவரின் பெற்றேரின் விருப்பத்துக்கு மாறுகச் (Conscience Clause) சமய போதனை செய்யப்படாதெனச் சட்டசபை அங்கத்தவர் வாதாடின போதிலும், மிசனரிமார் இக் கொள்கையை ஏற்கவில்லை. தாங்கள் விரும்பிய படியே மதபோதனை செய்து வந்தனர்.¹⁷ இந்தக் காலத்திற்கு நாவலர் அவர்கள் தோன்றிச் சைவப்பிள்ளைகள் சைவப் பாடசாலைகளில் அல்லது அரசாங்க பாடசாலைகளிற் படிக்கவேண்டுமெனக் கிளர்ச்சி செய்து வந்தார். மிசனரிமார் அரசாங்கம் கொடுக்கும் நன்கொடைப் பணத்தைக் கொண்டு தங்கள் மதத்தைப் பரப்புவது

பற்றியும் நன்கொடைப்பணத்தைத் தூர்ப்பிரயோகம் செய்வது பற்றியும் நாவலர் அவர்கள் 1872ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதத் தில் வெளியிட்ட யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை என்னும் பிரசரத்திற் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:¹⁸

“இந்தியாவிலுள்ள பாதிரிமார்கள் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்கிற சைவ, வைஷ்ணவப் பிள்ளைகளை விபூதி, திருமண என்னும் சமயச் சின்னங்களை அழிக்கும் பொருட்டாயினும், தங்கள் விவிலிய நாலைப் படிக்கும்பொருட்டாயினும், தங்கள் பிரசங்கத்தைக் கேட்க வரும் பொருட்டாயினும் வலாற்காரம் பண்ணுகிறார்களில்லை; வலாற்காரம் பண்ணினால் அங்கேகவர்ன் மெண்டாராலும் சுதேசிகளாலும் தாபிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போய்விடுவார்களென்னும் பயமே அப்பாதிரிமார்களைத் தடுக்கின்றது. இந்தியாவிலுள்ள கவர்ன்மெண்டுப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் சுதேசிகளுடைய பள்ளிக்கூடங்களிலும் விவிலிய நால் படிப்பிக்கிற தில்லை. கவர்ன்மெண்டுப் பள்ளிக்கூடங்களிலே விவிலிய நால் படிப்பித்தல்வேண்டுமென்று பாதிரிமார்கள் இங்கிலாந்திலுள்ள கவர்ன்மெண்டுக்கு விண்ணப்பம் எழுதி ஏர்கள். கவர்ன்மெண்டு விவிலிய நால் படிப்பிக்க உடன்படவில்லை. இத்தேசத்திலுள்ள பாதிரிமார்கள் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்கின்ற சைவசமயப் பிள்ளைகளை விபூதி யழிக்கும்பொருட்டு வலாற்காரம் பண்ணுகிறார்கள். விபூதி அழிக்க உடன்படாத பிள்ளைகளை வித்தியாசாலையினின்றும் நீக்கிவிடுகிறார்கள். கிறித்துசமயப் புத்தகங்களையும் சைவதூஷணப்புத்தகங்களையுமே நெடுநேரம் படிப்பிக்கின்றார்கள். ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலே தங்கள் பிரசங்கம் கேட்க வராத பிள்ளைகளையும் சைவசமயத் திருநாட்களிலே சைவசமயக் கோயில்களுக்குப் போகும்

16. Jaffna Central College — Page 23 — 26.

17. இலங்கையில் பிரித்தானிய ஆட்சி — பக்கம் 134.

18. நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு - யாழ்ப்பாணச் சமயங்கை, சென்னைப்பட்டணம் வித்தியாதபாலன யந்திரசாலை, 1954 — பக்கம் 41, 42, 43.

பிள்ளைகளையும் தண்டிக்கிறார்கள். இங்குள்ள கத்தோலிக்க குருமார் மாத்திரம் இப்படிப்பட்ட வலாற்காரங்கள் செய்யக்காணும்.

சில காலத்துக்கு முன்னே கவர்ண்மென்டார் இத் தேசத்திலே சில இங்கிலீசுப் பள்ளிக்கூடங்களைத் தாபித்துச் சில வருஷங்கள் நடத்தினார்கள். அவைகளிலே கிறித்து சமயப் புத்தகமொன்றும் படிக்கப்படவில்லை. அங்கே சைவசமயப் பிள்ளைகளை ஸல்லாரும் விழுதி தரித்துக்கொண்டே படித்துவந்தார்கள். அதைக் கண்ட பாதிரி மார்கள், கவர்ண்மென்டுப் பள்ளிக்கூடங்கள் நிலைபெற்றால் தங்கள் கருத்து வாய்க்காது என்று நினைந்து இங்கிருந்த சில துரைமாரைத் தங்கள் வசப்படுத்திக் கவர்ண்மென்டுக்கு வேறு நியாயங்காட்டி எழுதுவித்து, அப்பள்ளிக்கூடங்களை எடுப்பித்துவிட்டு அவர்களுக்குக் கவர்ண்மென்டார் செலவழிக்கும் பணத்தைத் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஆக்குவித்துக்கொண்டு அநீதியாய்த் தங்கள் கருத்தையே நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். கவர்ண்மென்ட் பொருளுத்தியைப் பெறும் பள்ளிக் கூடங்களிலே விழுதியை அழிக்கும் பொருட்டும் தமது சமயநால்களைப் படிக்கும் பொருட்டும், சமயப் பிரசங்கத்தைக் கேட்க வரும் பொருட்டும் பிள்ளைகளை வலாற்காரம் பண்ணுதல் கவர்ண்மென்டாருடைய கருத்துக்கு முழுதும் விரோதமேயாம்.”

கவர்ண்மென்ட் கொடுக்கும் பணத்தைத் தூர்ப்பிரயோசனஞ்சு செய்வது பற்றி நாவலர் அவர்கள் கூறியதில் ஒருபகுதி பின்வருமாறு: “பாதிரிமார்களுடைய இங்கிலீசுப் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்கிற பிள்ளைகள் மாசக்சஸ்டன்மீட்டு மும்மூன்று மாசத்துக்கொருதரம் முன்னேறவே கொடுத்து வருகின்றார்கள். அந்தந்தப் பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகள் கொடுக்கும் சம்பளத்தை மாத்திரம் கொண்டு அந்தந்தப் பள்ளிக்

கூடத்தை நடத்திக்கொள்ளுகின்றார்கள். கவர்ண்மென்டார் கொடுக்கும் பணத்தை அந்தந்தப் பள்ளிக்கூடத்தின் பொருட்டுச் செலவு செய்யாது தங்கள் சமயவிருத்தி யின் பொருட்டும், சுவப்பிரயோசனத் தின் பொருட்டும் கவர்ந்து கொள்ளுகின்றார்கள்.”¹⁹

1855ஆம் ஆண்டில் மூடப்பட்ட செமினரிக்குப் பதிலாக 1872ஆம் ஆண்டில் வட்டுக்கோட்டையில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியை அமெரிக்கன் மிசனரிமார் ஆரம்பித்தனர். இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லியன் மிஷன் மத்திய வித்தியாசாலை மத்திய கல்லூரியைன்றும், சுண்டிக்குளிச் செமினரி சென்ற் யோன்ஸ் கல்லூரியைன்றும், கத்தோலிக்க வித்தியாசாலை சென்ற் பற்றிக்ஸ் கல்லூரி என்றும் அழைக்கப்பட்டு ஆங்கிலக்கல்வி விருத்தி அடைந்து வந்தது.²⁰

யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரிக்குக் கிளையாக வண்ணேர்பண்ணையில் “கில்னர் கொலிச்” என்னும் ஒரு ஆங்கிலப் பாடசாலை நடைபெற்று வந்தது. 1871ஆம் ஆண்டில் அங்குப் படிக்குஞ் சைவப்பிள்ளைகளை விழுதி தரியாது பாடசாலைக்கு வரும் படி அப்பாடசாலைத் தலைமையாசிரியர் கட்டளையிட்டார். இப்பிள்ளைகள் போய் நாவலர் அவர்களுக்கு முறையிட்டனர். இதற்குப் பரிகாரமாக 1872ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் ஒரு சைவ ஆங்கில பாடசாலையை வண்ணேர்பண்ணையில் ஆரம்பித்தனர். அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் இதற்குக் கிடைக்காதபடியால் போதிய பிள்ளைகள் இதிற்கேரவில்லை. பணக்கஷ்டமும் ஏற்பட்டது. ஆகவே, நாலு வருடங்கள் நடத்தியின் இப்பாடசாலையை மூடவேண்டி நேர்ந்தது. ஆனால் நாவலர் அவர்கள் முயற்சி வீண் போகவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் சிவபதமடைந்த சில ஆண்டுகளுக்குள் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி அதே வண்ணேர்பண்ணையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.²¹

19. நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு — யாழ்ப்பாணச் சமயங்களை, சென்னபட்டணம் வித்தியாதபாலன யந்திரசாலை,

1954 — பக்கம் 44.

20. யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி — பக்கம் 305

21. நாவலர் பணிகள் — ச. தனஞ்சயராசசிங்கம், நாவூனல் பிறின்டர்ஸ், 1969 — பக்கம் 30.

நாவலர் அவர்கள் மறைந்தபின் மிசனரிமாரின் ஆதிக்கம் பழையபடி தலை யெடுத்தது. இதுபற்றிச் சைவப் பெற்றோர் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாத னுக்கு முறையிட்டனர். அவர்கள் சட்ட சபையில் இவ்விஷயம்பற்றிப் பின்வருமாறு பிரஸ்தாபித்தனர். “முதலில் நான் யாழ்ப் பாணத்தில் அரசாங்கத்தால் நடாத்தப் படும் ஆங்கில பாடசாலைகளோ அல்லது துவிபாஷா பாடசாலைகளோ இல்லை யென்பதையும், இதனால் யாழ்ப்பாண மக்கள் ஆங்கிலக் கல்வி பெறுவதற்கு அங்கு நிலைநாட்டப்பட்ட மிசனரிமாரின் பாடசாலைகளிற் றங்கியிருக்க வேண்டியிருக்கிறதென்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சமய விஷயத்தில் மிசனரிமாரின் சகிப்புத்தன்மை இன்மையின் வேகம் காலத்துக்குக் காலம் மாறி வருகிறது. இந்துக்களின் தலைசிறந்த சீர்திருத்தவாதி 1879ஆம் ஆண்டில் மறைந்த பின்னர் இவ்வேகம் வளர்ந்து வருகிறது.

தலைமை வகித்த கவர்னர் : தாங்கள் யாரைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள்?

இராமநாதன் : இந்துக்களின் சீர்திருத்தவாதி ஆறுமுகநாவலர். தங்களுக்கெனப் பாடசாலைகள் இல்லாதபடியால் மிசனரிமாரின் பாடசாலைக்குப் போகும் இந்து மாணவர்கள் மிசனரிமாரிட மிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு வழி வகைகளைப் பழகியுள்ளார்கள். வீட்டில் வழிபாட்டின்போது திருநீற்றையணியும் மாணவர்கள் பாடசாலையை அணுகிய வுடன் அதை அழித்துவிட்டுப் பாடசாலை நேரத்தில் கிறீஸ்த மாணவர்களைப் போல் பாசாங்கு செய்கிறோர்கள். கிறீஸ்த பாடசாலைகளில் படிக்கும் போதும் படிப் பிக்கும் போதும் ஞானஸ்நானம் பெற்ற மாணவரும் ஆசிரியரும் அப்பாடசாலை விட்டேகிய பின்பு சைவர்களாகித் திருநீறு உருத்திராட்சம் முதலிய சைவ சாதனங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதினால் மக்களின்

பரிகாசத்துக்கும் மிசனரிமாரின் சீற்றத் துக்கும் ஆளாகிறார்கள்.”²²

மேலும் தொடர்ந்து பேசகையில் கத்தோலிக்க குருமாரும் கல்வி மாவதி காரியும் மிசனரிமாரின் போக்கைக் கண்டிக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டி அரசாங்கம், மிசனரிமாரின் பாடசாலைகளில் கட்டாயமாகச் சமயக்கல்வி போதிப்பதை நிறுத்தவேண்டும் அல்லது மறு இடங்களிற்போல் யாழ்ப்பாணத்திலும் அரசாங்க பாடசாலைகள் நிறுவ வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.²³

நாவலர் அவர்கள் செய்த பிரசாரத் தினால் சைவ மக்கள் மத்தியில் புதிய உணர்ச்சி ஏற்பட்டுச் சைவசமயத்தைப் பாதுகாப்பதற்குச் சைவபரிபாலன சபையை 1888ஆம் ஆண்டில் நிறுவினர். சைவசமயப் பிரசாரஞ் செய்வதற்கு ‘இந்துசாதனம்’ என்னும் பத்திரிகையையுந்தோற்றுவித்தனர். சைவபரிபாலன சபையின் ஆதரவோடு 1889ஆம் ஆண்டில் அப்புக்காத்து S. நாகலிங்கம், திருவாளர் பசுபதி செட்டியார், புறக்டர் காசிப் பிள்ளை, கௌரவ சபாபதி முதலியவர்கள் சேர்ந்து யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி யைத் தாபித்தனர். இதுவே யாழ்ப்பாணத்திற் ரூபிக்கப்பட்ட முதற் சைவக் கல்லூரியாகும். சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன், அவரின் சகோதரர் திரு. குமாரசுவாமி, திரு. அருணசலம் முதலியோரின் ஆதரவு இதற்குக் கிடைத்தது.²³

இதனைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்திற் பல இடங்களிலும் சைவ ஆங்கில பாடசாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்குச் சிலர் முயற்சி எடுத்தனர். ஆனால் அவற்றிற்கு அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் பெறுவதற்கும் உதவி நன்கொடை பெறுவதற்கும் பெரும் முட்டுக்கட்டைகளை மிசனரிமார் போட்டனர். ஒரு கிறீஸ்த பாடசாலை இருந்தால் அதற்கு அருகில் சைவப் பாடசாலை தாபிப்பதற்கும் கிறீஸ்த பாடசாலைகளிற் படிக்குஞ் சைவப் பிள்ளைகளைப் புதி

22. Sir Ponnambalam Ramanathan Select Speeches in Council (Vol. I, 1879—1894), Ceylon Daily News Press, 1929 — Page 85 - 88.

23. இலங்கையில் பிரித்தானிய ஆட்சி — பக்கம் 164 - 165.

தாகத் திறக்கப்படுஞ் சைவப் பாடசாலை களிற் சேர்ப்பதற்கும் தடைகள் இருந்தன. கந்தரோடையிற் கந்தையா உபாத்தி யாயர் “கந்தரோடை இங்கிலிஸ் இன்ஸ்றிற்றியூற்” என்னும் பெயரோடு ஒர் ஆங்கில பாடசாலையை 1894ஆம் ஆண்டிலே தாபித்தனர். இதற்கு உதவி நன்கொடைப் பணம் எட்டு வருடங் கழித்து 1902ஆம் ஆண்டிற்குண் கிடைத்தது.²⁴

20ஆம் நாற்றுண்டின் ஆரம்பத்தி விருந்து இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சமயம், கல்வி, அரசியல் முதலிய துறைகளில் ஒரு புதிய விழிப்பு ஏற்பட்டது. இதற்கு விவேகானந்தர் போதனைகளையும் இந்திய தேசிய இயக்கத்தையும் முக்கிய காரணங்களாகக் கருதலாம். டாக்டர் ஆனந்தக்குமாரசவாயி அவர்களின் முயற்சியால் இலங்கையில் 1905ஆம் ஆண்டில் சமுதாயச் சீர்திருத்தச் சபை தாபிக்கப் பட்டது. இவர் ஆங்கிலக் கல்விபற்றிச் சிறப்பாக மிசனரிமாரின் கல்லூரிகளிற் கொடுக்கப்பட்ட கல்வியைப்பற்றிப் பின் வருமாறு கூறுகிறார்: “இன்றின் பயனைக் கொண்டே அதன் நன்மை தீமையை நாம் அறியலாம். இக்கல்வியைப் பெறும் பெரும் பாலானேர் இந்தியக் கலாசாரத்தின் பெருமையை உணர முடியாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இந்திய சர்வகலாசாலைப் பட்டதாரியோடு அல்லது இலங்கை மாணவனேடு நீங்கள் மகாபாரதத்தின் இலட்சியங்கள்பற்றிப் பேசினால் அவன் சேக்ஸ்பியர்பற்றித் தனது அறிவைக் காட்ட விரைந்து முன்வருவான். சமயத் தைப்பற்றி அவனுடன் பேசினால், ஜேரோப் பாவிற் போன சந்ததியிற் காணப்பட்ட நிரீச்சர வாதிகளைப் போல் காட்சியளிப்பான். ஆங்கிலேயரைப் போலத் தத்துவ சாத்திர அறிவிற் சுத்தகுணியமாக இருப்பான். இந்திய சங்கிதத்தைப்பற்றிப் பேசினால் அவன் கிராமபோன் இசையையோ அல்லது காமோனியத்தின் இசையையோ

உங்கள்மீது திணிப்பான். இந்திய உடை, அணிகலன் கள் பற்றிப் பேசினால் அவை நாகரிகமற்றவை எனக் கூறுவான். இந்தியக் கலைகளைப்பற்றிப் பேசினால் அவைகளிருப்பது அவனுக்குத் தெரியாதபடியால் நாம் பேசுபவை அவனுக்குப் புதிராக இருக்கும். அவனுடைய தாய்ப்பாறையில் எழுதிய கடிதம் ஒன்றை மொழிபெயர்க்கும் படி கொடுத்தால் அவனுல் அது முடியாது. தன் சொந்த நாட்டில் அந்தியங்க அவன் இருக்கிறான்.” (இந்தப்பகுதிக்குக்கொடுத்த அடிக்குறிப்பில் தான் கூறுவது இலங்கைக்குப் பொருந்துமென்றும் இந்தியாவில் எல்லா மாகாணங்களுக்கும் பொருந்தாதன்றும் கூறியுள்ளார்.)²⁵

மகாஜனக் கல்லூரியைத் தாபித்த துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் வாழ்ந்தவர். அவர் சைவனாகப் பிறந்து யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிற் படித்தபோது கிறீஸ்த மதத்தைத் தழுவியவர். படிப்பு முடிந்த பின்பு இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் ஆசிரியராக இருந்துவிட்டுத் தாம் ஆரம்பத்திற் படி த்த தெல்லிப்பழை அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலையிற் சில காலம் ஆசிரியராக இருந்தார். இப்படி இருந்து வருங்காலத்தில் மிசன் பாடசாலைகள் சைவசமயப் பிள்ளைகளுக்குச் செய்து வந்த தீங்கைப் படிப்படியாக உணர்ந்திருக்கவேண்டும். அதுவுமல்லாமல் மிசனரிமாரின் பாடசாலைகள் தமிழர் பண்பாட்டையுங் கெடுத்துத் தமிழர் கலைகளாகிய கர்நாடக சங்கிதம் முதலியவற்றைப் புறக்கணிப்பதையும் கண்டிருக்கவேண்டும். ஏனெனில், யாழ்ப்பாணத்தில் வளர்ந்து வரும் போலி ஜேரோப்பிய நாகரிகத்தைத் தமது பாடல்களிற் கண்டித்துள்ளார். இதனாலேயே மறுபடியுஞ் சைவசமயத் தைத் தழுவி அதை வளர்ப்பதற்கென்றே 1910ஆம் ஆண்டில் மகாஜனக் கல்லூரியைத் தாபித்தார். இக்கல்லூரிக்கு அங்கீகாரம்

24. “Skanda”, 1969 – Seventyfifth Anniversary Number of Skanda Varodaya College – Page 37.
25. Essays in National Idealism – Dr. Ananda Coomaraswamy, Colombo Apothecaries, 1909 – Page 96 & 97.

பெறவும் உதவி நன்கொடை பெறவும் எட்டு வருடங்கள் சென்றன.²⁶

சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள்தான் முதன் முதல் யாழ்ப்பாணத் தில் சைவப்பெண் களுக்கென்று ஒரு ஆங்கிலக் கல்லூரியை நிறுவியவர். முதலில் இக் கல்லூரியைக் கோப்பாயிலே தாபிக்க என்னி அங்கு இருபத்தைந்து ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கினார். பின்னர் மக்கள் பலர் அதிலும் பார்க்க மருதனூர்மட்டமே பொருத்தமான இடம் என எடுத்துக் காட்டியபடியால் அங்கு பதினைந்து ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கினார். அங்கு கல்லூரியைத் தாபிக்க ஆயத்தங்கள் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது அமெரிக்கன் மிசனரி மார் உடுவிற் பெண்பாடசாலைக்கு அணித்தாக இது அமைய இருப்பதால் தாங்கள் செய்துவரும் வேலைக்கு இது பங்கம் விளைவிக்கக்கூடும் என அச்சும் தெரிவித்தனர். வெல்பஸ் என்பவர் சைவக் கல்விபற்றிக் கிராமங்களிற் செய்துவரும் பிரசாரத்துக்குத் தங்கள் எதிர்ப்பையுந் தெரிவித்தனர். இதற்கு இராமநாதனவர்கள் அளித்த ஆணித்தரமான பதிலை 1910 ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரில் 10 ஆந் திகதி வன. ஸ்கோட் பாதிரியாருக்கு எழுதிய கடிதத்திற் காணலாம். கிறீஸ்த பிள்ளைகள் கிறீஸ்த பாடசாலைகளிற் படிப்பது எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவுவசியம் சைவப்பிள்ளைகள் சைவப் பள்ளிக்கூடத்திற் படிப்பது எனச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.²⁷ 1913 ஆம் ஆண்டில் இராமநாதன் கல்லூரி ஏற்பட்டதோடு சைவப் பெண்கள் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு புதிய சகாப்தம் ஏற்பட்டது.

ஆசிரியர் ரி. நாகமுத்து அவர்கள் 1913 ஆம் ஆண்டில் வண்ணூர்பண்ணைச் சிவன் கோயில் வடக்கு வீதியில் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் என்னும் ஆங்கில பாடசாலையை ஆரம்பித்தனர். அதை மூன்று

வருடங்களாக, அருகிலிருந்த பாடசாலை முகாமைக்காரர்களின் எதிர்ப்பினால், அரசினரின் அங்கீகாரமில்லாமலும், உதவி நன்கொடைப் பணம் பெருமலும் நடாத்தி வந்தனர். 1918 ஆம் ஆண்டில் இதனை இராமகிருஷ்ண சங்கத்திடம் ஒப்படைத் தனர். சென்னை, மயிலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண மடத்துக்குத் தலைவராயிருந்த சுவாமி சர்வானந்தர் அவர்கள் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் சார்பாக இதனைக் கையேற்றனர். இராமகிருஷ்ண சங்கமும் இதனை இரண்டு வருடங்கள் நடத்திய பின்பே உதவி நன்கொடைப் பணம் கிடைத்தது.²⁸ இலங்கையில் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கல்விப் பணி வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தைப் பொறுப்பேற்றதோடு ஆரம்பித்து, பின்னர் சுவாமி விபுலானந்தர் தலைமையில் கிழக்கிலங்கையில் பல்கிப் பெருகிற்று.

1918 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி' என்னும் நூலில் அக்காலத்து ஆங்கிலக் கல்வி நிலைபற்றிப் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது:— ‘‘முற்காலத்திலும் இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் கல்வியில் அதிக விருத்தியடைந்திருக்கிறது பிரத்தியட்சமான சம்பவமாகும். இக்காலத்திலே உயர்தர ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்பிக்கும் பதினெடு கல்லூரிகள் யாழ்ப்பாணத்திலுண்டு. இவற்றுள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, மத்தியகல்லூரி, கிள்நர் கல்லூரி, ஹாட்லிக் கல்லூரி, செட் மிஷன் பெண்கள் கல்லூரி என்னும் ஆறு ஸ்தாபனங்களும் புரோட்டெஸ்தாந்து மிஷனரிமாராலும், பற்றிக் கல்லூரி ஞேமன் கத்தோலிக்க மிஷனாலும், இந்துக்கல்லூரி, விக்ஞேரியாக் கல்லூரி, மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி, இராமநாதன் கல்லூரி யென்னும் நான்கும் இந்துக்களாலும் நடத்தப்படுகின்றன.

26. சித்தனைச்சோலை — பக்கம் XII, XIII.

27. “The Life of Sir Ponnambalam Ramanathan” — M. Vaithilingam, Thirumakal Press, Chunnakam, 1971 — Pages 252 — 254.

28. Vaidyeshwaran Golden Jubilee Number, 1963 — Page 22.

மேலே கூறப்பட்ட இராமநாதன் கல்லூரி, செட் மிஷன் பெண்கள் கல்லூரி, உடுவில் விடுதிப் பெண்பாடசாலை, உடுப்பிட்டி விடுதிப் பெண்பாடசாலை, வேம்படி விடுதிப் பெண்பாடசாலை, பருத்தித்துறை விடுதிப் பெண்பாடசாலை, நல்லூர் விடுதிப் பெண்பாடசாலை, யாழ்ப்பாணம் கன்னி யாஸ்திரி மடம் முதலிய ஸ்தாபனங்களும் பெண்களின் உயர்தரக் கல்வியை விருத்தி யாக்கும் விசேஷ ஸ்தாபனங்களாய் விளங்குகின்றன. இவ்வளவு கல்லூரிகளும்,

பெண் விடுதிப் பாடசாலைகளும் அதிகப்பட்ட வேறு ஓர் ஸ்தானம் இலங்கை, இந்தியாவிற் காண்பதற்காம்.²⁹

இதுகாறும் முதலாம் உலக யுத்தகாலம் வரைக்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட ஆங்கிலக் கல்வி வளர்ச்சியை ஆராய்ந்தோம். இதற்குப் பிந்திய காலத்திலும் பழைய கல்லூரிகள் விருத்தியடைந்தும், புதிய கல்லூரிகள் தோன்றியும் ஆங்கிலக் கல்வி மேலும் விருத்தியடைந்தது.

29. யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி — பக்கம் 325, 326.

திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னகம்